

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk. Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid. Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VROLIJK VALENTIJN

Een volks blijspel in drie bedrijven

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1999
Nr. 2562

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk VROLIJK VALENTIJN op te voeren moet de naam van auteur Dirk Schokkaert vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1999/0220/006

ISBN 978-90-385-0613-5

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Schokkaert

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bgnt Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

Kamiel : Vijftiger, bijna met prépensioen en man des huizes.

Rozeke of Roza : vrouw des huizes en zeer conservatief.

Valentijn : hun zoon en nog student.

Leentje : verloofde van Valentijn.

Pelagie : zuster van Roza, is weduwe.

Flor : brouwer en duivenmelker. Vriend des huizes en steeds het zonnetje in huis.

Kitty en Valere : de buren. Kitty is een opgesmukte tante. Valère is de tegenpool ervan.

Sylvain : vijftiger. Is niet bepaald het type dat iemand kan verleiden, doch is op zoek naar liefde. Zeker niet moeders mooiste.

DECOR

Links voor ons zien we een kleine keuken met achteraan een deur naar buiten.

Naast de keuken (eventueel gescheiden met een stuk wand) zien we de woonkamer met middenachter een deur naar de hall (een voordeur en trap naar de bovenverdieping) Rechts op de scène zien we een logeerkamer die eveneens met een deur uitkomt in de woonkamer.

KORTE INHOUD

Vrolijk Valentijn vertelt u het verhaal van Roza en Kamiel, die op Valentijnsdag hun zilveren huwelijksverjaardag zullen vieren, samen met de verjaardag van hun enige zoon Valentijn. Beiden hebben ze voor elkaar een echte verrassing. Maar zover is het nog lang niet : een verrassing geheim houden heeft blijkbaar ook zijn scherpe kantjes. Als Roza begint te twijfelen of ze voor Kamiel nog echt de gedroomde vrouw is, gaan de poppen echt aan het dansen. Een bemoeizieke buurvrouw, een naïeve buurman en andere kleurrijke figuren maken het niet gemakkelijker. Uiteindelijk valt alles in de plooi... alhoewel, niet voor iedereen, spijtig genoeg... want wie een put graaft voor een ander...

Veel plezier en een VROLIJK VALENTIJN !!!

E E R S T E B E D R I J F

(Op een maandagmorgen loopt Rozeke, een vrouw van gezette leeftijd in haar keuken rond, in haar nachtkleed en met rolletjes in het haar. Ze dekt de tafel voor twee personen en schenkt dan koffie in. Daarna gaat ze naar de hall en komt met een opgevouwen krant terug de woonkamer binnen. Ze zet zich daar op een hoekje van een stoel.)

ROZEKE : Wel, wel, wel, hij staat er weer eens in, zulle, ga met zo'n kop door 't leven. Die wordt precies dikker naargelang hij liegt. D'er zal toch weer geen varkenspest zijn, zeker, hij ziet er niet gezond uit maar hij verdient ze toch. Zijn madame zal haar rolletjes niet zelf indraaien, da's zeker! *(Draait een blad verder)* Hier zie, ongevallen, allemaal jonge mannen, dat gaat hierboven toch veel te klein worden. *(Bladert nog verder)* Dat hier is goed nieuws, ze verwachten een goeie zomer! Maar ja, in hoeverre kunt ge daar staat op gaan ? Als ne mens hier eens niest , dan is 't hogedrukgebied al weg! *(Kijk naar de klok)* Zeg, waar blijft die nu ? 'k Heb al twee keer geroepen. *(Gaat naar de haldeur en roept in de hall)* KAMIEL, KAMIEL, ALLE JONG!! *(Ze wordt het beu en gaat naar de kast van de eetkamer waar een grote koeienbel op staat , ze neemt de bel en gaat er mee naar de hall. Ze belt zo hard ze kan.)* ALLE JONG, 't is hoog tijd, genoeg gesnurkt, heel 't bos ligt al plat.

KAMIEL : *(roept)* Ja, ik kom!

ROZEKE : Als dat zou kunnen. *(Gaat terug naar de keuken, ze neemt de krant, legt die op de plaats van Kamiel en gaat zitten terwijl ze van haar koffie drinkt)* Ah ja, nu is hij koud hé. *(Drinkt en giet warme koffie bij in haar tas, begint een boterham te smeren).*

(Kamiel komt via de hall binnen gestrompeld, heeft hemd en broek al aan maar helemaal niet zoals het hoort)

KAMIEL : *(zuchtend en kreunend)* Zeg eens, zijt ge zeker dat het tijd is ? Ik heb precies niet in mijn bed gelegen!

ROZEKE : Da's juist, ge zijt er een paar keer uitgevallen tijdens die schamele uurtjes dat ge erin gelegen hebt. Ik ben blij dat ge nog naar huis gekomen zijt.

KAMIEL : Ja, als ne mens begint te klappen, hé.

ROZEKE ; Oeioei, dat moet een moeilijke discussie geweest zijn, als ge zo lang blijft klappen.

KAMIEL : Over de duiven... *(Zet zich neer)*

ROZEKE : Over raven zeker!

KAMIEL : Raven ?!

ROZEKE : Awel , nachtraven, zoals jullie!

KAMIEL : Ik heb toch gezegd waar dat ik was.

ROZEKE : Ja, da's juist, bij de Flor, op de duiven van Barcelona gaan letten, maar ge hebt er niet bij gezegd dat ge die zelf in Barcelona moest gaan halen.

KAMIEL : *(Nipt van koffie)* Zeg, die is koud!

ROZEKE : Hoe zou dat komen ?

KAMIEL : Wilt ge alstublieft niet zo hard praten, d'er zit precies een fanfare in mijne kop.

ROZEKE : Eigen schuld, dikke bult! *(Staat recht om andere koffie in te schenken)*
Alstublieft, meneer. *(Geeft koffie en zet zich terug neer)*

KAMIEL : *(Neemt krant)* Mmmm...

ROZEKE : *(Zacht)* Jaja...

KAMIEL : Mm, mm...

ROZEKE ; Ja zeg! *(Staat recht om radio aan te zetten, we horen het nieuwsbericht)*
Da's toch nogal eens iets hé, goed nieuws dat hoort ge bijna niet meer, het één is bijna vergeten en het andere komt eraan en iedereen het voor mekaar maar zuur maken. *(Zet radio af)* Ik heb liever een schoon muziekske, muziek verzacht de zeden, zeggen ze, hé Kamiel. *(Kamiel reageert niet)* KAMIEL!

KAMIEL : *(Schrikt)* Hé ha mm...

ROZEKE : Ja, ne mens moet het er hier van pakken, 't is hier maar een tussenstationnetje voor de grote trip naar het hiernamaals. 'k Zou toch eens willen weten hoe het daar is, zulle, maar niet te rap, ik wil er hier eerst nog wat

van profiteren. Zeg eens Kamiel, hebt ge nog iets gehoord over dat prépensioen, hebt ge d'er nog iets meer van gehoord ? KAMIEL!

KAMIEL : Ja zeg, hebt ge nog koffie ? (*Leest verder in zijn krant en steekt kopje voor zich uit, wachtend op de koffie*)

ROZEKE : (*Gaat koffiepote nemen*) Ik had het wel tegen u, hé Kamiel, ge zijt er precies niet bij. (*Komt met de koffie naar Kamiel gestapt, met de koffiepote recht voor zich uit, hij zit er nog steeds met gestrekte arm in zijn krant te lezen*) Dat zou iets zijn, hé Kamiel, prépensioen, dan kunt ge terug wat meer bij mij zijn, eens gaan winkelen, eens gaan eten, een cinemake doen, een dagtrippeke, terug tijd voor wat romantiek, de warmte van de passie... (*Droomt weg en giet zonder te kijken koffie op de hand van Kamiel*) Voelt ge de warmte al ...?

KAMIEL : (*Brult het uit*) Zijde gij zot, verdomme, gij verbrandt mij levend!

ROZEKE : Oh Kamiel... (*Blijft gieten*)

KAMIEL : Roos! Roos! Gij ziet ze vliegen, zeker ? (*Rozeke ontwaakt uit haar dromen*) Water, water moet ik hebben, oeioei, da's zeker derde graad. (*Danst rond en merkt de visbokaal op en huppelt er naar toe*) Mijn redding! (*Steekt hand in de visbokaal*)

ROZEKE : Kamiel, wat doet ge nu ?

KAMIEL : De vissen tellen! Amai, ik ga weer te laat zijn, ik zal het weer kunnen uitleggen.

ROZEKE : 't Is mijn fout, Kamiel.

KAMIEL : Ha, ge weet het en 't is al zo een ezel van een vent.

ROZEKE : Hou vol, Kamiel, ik zal u eens verzorgen zie. (*Gaat verband en zelf uit de kast nemen*) Zoals in Medisch Centrum West.

KAMIEL : Die verpleegsters zijn alleen wat jonger.

ROZEKE : Ik heb het verstaan, maar van een schoon tafel kunt ge niet eten, zulle manneke. (*Begint hem te verzorgen*)

KAMIEL : Da's waar, maar aan een oude tafel met kromme poten is 't ook niet zo gezellig, weet ge ?!

ROZEKE : Da's nogal schoon, hé maatje.

KAMIEL : Bij manier van spreken, hé Roos. Ho, niet zo trekken, gij zoekt van mij een mummie te maken zeker. Ach, en gloeien dat het doet.

ROZEKE : Dan wordt het toch nog eens op één plaats warm. *(wil hand weg trekken)*

Maar sta nu toch eens stil.

KAMIEL : Aai!

ROZEKE : Kleinzeer!

KAMIEL : Is 't er bijna rond, ik moet naar 't huizeke.

ROZEKE : Moet ik niet meegaan, ge hebt maar één hand.

KAMIEL : Haast u wat of ik doe in mijn broek zonder handen.

ROZEKE : Zo, nog een pleistertje en 't kan genezen.

KAMIEL : Dat werd tijd. *(Neemt krant bij elkaar en loopt af naar de deur van de keuken)*

ROZEKE : Ge moet ze nu niet helemaal uitlezen hé, of ge moet niet meer vertrekken, 't is over half. *(Begint de tafel af te ruimen en zet de radio aan)* Och, da's muziek, zie : Strangers in de night van Sinatra. In zijn tijd een schone vent, en zo charmant. *(Ruimt als in de zevende hemel de tafel af)*

KAMIEL : *(Komt terug van toilet, Rozeke danst naar hem toe en neemt hem vast)* Roos, zijt gij zot ?

ROZEKE : Kamiel, voelt gij niks ?

KAMIEL : Ja, dat ge hier constant op mijn tenen staat , dat voel ik. *(Rozeke laat hem los)* Met dat onnozel gedoe.

ROZEKE : Weet ge wat gij zijt : een ijsemmer!

KAMIEL : Ja en gij giet er hete koffie over, daar moeten vodden van komen.

ROZEKE : Of hebt ge liever een jong verpleegstertje ?

KAMIEL : Brandwonden derde graad, hier zie. *(Toont hand)* En nu moet ik weg : mijn jas, mijn hoed, mijn kabas.

ROZEKE : Op hun plaats! *(Kamiel gaat af naar hall)* Zijt nu toch eens kalm, ge zijt nu toch te laat, ge hebt geen boterhammen bij.

KAMIEL : Laat maar zo. *(Komt even terug binnen)* Ik eet wel iets op 't werk, dan is 't eens iets anders dan smeerkaas.

ROZEKE : En dan is dat mijn fout, zeker. Waart ge op tijd thuis gekomen dan had ik u nog kunnen vragen wat ge moest hebben. Ge weet verdomme zelf nooit wat er moet tussen liggen.

KAMIEL : *(Is intussen aangekleed)* Bon, ik vind wel iets. *(Wil vertrekken)*

ROZEKE : Hela, zijt ge niets vergeten ? *(Wijst naar haar wang)*

KAMIEL : *(Blaast en gaat er naar toe)* Zijde gij content met een kus van een ijsemmer ? *(Geeft haar kus en gaat af)*

ROZEKE : *(Hoofdschuddend)* Waar is die romantiek van weleer ? *(Gaat naar spiegel die in de keuken hangt, neemt de meest onmogelijke posities aan, brengt haar gezicht heel kort bij de spiegel en wrijft met haar handen zachtjes over haar gezicht)* Zou hij mij niet aantrekkelijk meer vinden ? Akkoord, ik zie er niet uit met die rolletjes, da's geen zicht maar als mijn haar opgekamd is... Tja, er zijn natuurlijk een beetje rimpels... *(De telefoon rinkelt, ze stapt er vlug naartoe maar is in de war. Neemt hoorn op)* Hallo, met rimpels, heu De Kimpe. Och Valentijntje, nee, ik was er even niet helemaal bij, het zijn heu... het zijn mijn rimpels, ziet ge. Valentijn, ge moet daar niet mee lachen, onze pa lacht daar ook niet mee. Och Valentijntje, ik denk dat uw pa mij niet zo aantrekkelijk meer vindt, hij valt niet meer op mijn charmes, hij ziet mij niet meer staan! Of dat gij ook iets moogt zeggen ? Maar natuurlijk, mijn jongen. Ah, gij wilt het nog niet zeggen... 't is een verrassing. Ah ja, da's juist. Woensdag is 't Sint-Valentijn, dan zijt gij ook weer een jaartje ouder. *(Zucht)* Zo'n jonge gast met zo'n oude moeder. Ge hebt gelijk, Valentijntje, men is zo oud als men zich voelt. En dat is momenteel héél oud... Ge hebt gelijk, jongen, ik ben aan 't zagen, ik verwacht u zeker! Dag Valentijntje. *(Legt hoorn neer en gaat naar zetel waar ze zich neerlegt)*. Valentijn, de dag van de verliefden, 't is precies niet meer voor mij, ik had nochtans alles nog zo goed gepland! *(Draait zich om en valt in slaap)*

(Na een poosje komt Pelagie langs de achterdeur (keuken) binnen, ze is opgesmukt maar zeer ouderwets gekleed en gaat lichtjes gebogen)

PELAGIE : Oehoe, volk! Roos! *(Kijkt even rond en gaat aan de keukentafel zitten)* Dat is goed, dat is hier opendeurdag zonder volk. *(Ze ziet de krant liggen en neemt ze)* Welwelwel, die mens heeft toch nogal een kop, hé. Die zal zeker op de laatste rij gestaan hebben als Ons Heer de koppen uitdeelde.

FLOR : *(De brouwer stapt binnen, heeft het nog net gehoord)* Hoofd, hé Pelagieke!

PELAGIE : Flor, gij doet mij verschieten! Komt gij de stock aanvullen ?

FLOR : Zoals gewoonlijk. Zijt gij hier alleen ?

PELAGIE : Hier is geen kat en alles staat hier open, ge zult wat moeten wachten.

FLOR : (*Wrijft zich in de handen*) Dan zet ik mij even bij u, hé Pelagie, dan groeit er misschien nog iets tussen ons, gij alleen... ik alleen...

PELAGIE : Als er iets groeit, zal 't wel van korte duur zijn, ge zijt ook niet meer van de jongsten.

FLOR : Zeg hela, en gij dan ?

PELAGIE : Ik ben nog altijd een paar jaar jonger hé, manneke. Buiten wat gewrichten die niet meer mee willen, is alles nog onder controle.

FLOR : Zwijg van gewrichten, met al die zware bakken die ik moet sleuren, ik voel al de botten in mijn lijf.

PELAGIE : Een krakende wagen...

FLOR : Moet gesmeerd worden!

PELAGIE : Ik hoor u al aankomen... een borrel ?

FLOR : Tja, 't is nog wel vroeg, maar 't is goed voor mijne motor. Zeg maar Pelagie, kunt ge dat wel doen, we zijn hier vreemd.

PELAGIE : Gij zijt hier vreemd, ons Roos zal dat van haar zuster niet kwalijk nemen dat ik de gasten verzorg.

FLOR : Als gij dat zegt... vooruit, geef maar een borrel.

PELAGIE : (*Staat krampachtig recht, gaat naar de eetkamer langs achter de zetel waar Roos een dutje doet. Pelagie ziet Roos niet liggen en gaat naar de barkast, doet die open en buigt zich voorover om de fles te nemen. Dan gilt ze van de pijn en tast krampachtig naar haar achterste*) Auw Flor, ik zit vast!

FLOR : (*Snelt ter hulp, eveneens langs achter de zetel, buigt en slaat zijn beide armen om haar middel en probeert haar op te heffen*) Ooch, 't is niet waar, ik zit ook vast. (*Staat eveneens gebogen achter haar met zijn armen om haar middel*)

PELAGIE : Flor! Doe iets!

FLOR : (*Probeert te heffen*) Mijn scharnier zit vast!

ROZEKE : (*Is van al dat kabaal wakker geworden, zet zich recht en kijkt verdwaasd om zich heen, merkt Flor en Pelagie op in hun aanstootgevende houding*) Pelagie, Flor! Zijn jullie niet verlegen ? (*Pelagie en Flor zijn door het*

schrikken terug uit hun netelige positie bevrijd) En dat op jullie leeftijd!
(*Giftig tegen Flor*) Ben ik soms niet even aantrekkelijk als ons Pelagie ?

FLOR : 't Is niet wat ge denkt Roos, ik kwam Pelagie ter hulp, er was iets in geschoten!

ROZEKE : (*Bekijkt hem*) Zonder twijfel!

PELAGIE : En bij mij ook!

ROZEKE : Da's nog erger! Vooruit, zet jullie even neer als twee deftige mensen. (*Zet
zitten zich aan de tafel in de eetkamer*)

PELAGIE : Zo zult ge niet aan een druppel geraken, hé Flor, maar ik moet zeggen :
buiten de pijn aan mijn gewrichten, heb ik er toch een beetje van genoten,
zulle.

ROZEKE : Pelagie! Zo'n praat verkoopt ge niet.

PELAGIE : Oei, da's dan ook de eerste keer dat gij daar niet kunt mee lachen.

ROZEKE : (*Er komt terug een lach op haar gezicht*) Flor, als het er bij mij zou
inschieten, (*vermanend met haar vinger*) dan laat ge mij niet stikken, hé. (*Staat
recht en neemt glazen en fles uit de kast*) Waarop drinken we ?

FLOR : Op het welzijn van onze gewrichten! (*Lacht*)

ROZEKE : (*Zet zich neer en zucht diep*) Op mijn rimpels!

PELAGIE EN FLOR : Rimpels ?!

ROZEKE : Wees nu eens eerlijk : hoe zie ik er uit ?

FLOR : Met die rolletjes in uw haar komt ge precies uit een science fictionfilm, maar
voor de rest valt het nog goed mee.

ROZEKE : Merci, zulle Flor.

PELAGIE : 't Is maar voor 't lachen, hé Roos, daarbij : met die rolletjes in uw haar zijt
ge méér waard. Dan krijgt ge nog iets voor 't ijzer. (*Lacht*)

ROZEKE : Willen jullie nu even luisteren ?

PELAGIE : Stort uw hart maar eens uit, Rozeke, daarvoor zijn we zusters.

FLOR : Ik ben wel uw zuster niet, maar ik kan ook goed luisteren. Eerst nog een borrel,
wie nog ?

PELAGIE : (*Drinkt uit*) Omdat gij niet afhoudt.

ROZEKE : Pelagie, let op, gij zijt dat niet gewoon!

PELAGIE : 't Is daarmee dat ik moet oefenen en drinkt gij er ook nog maar eentje mee,
dat praat gemakkelijker. (*Giet glas van Rozeke vol*) En zeg het nu eens, kind.

ROZEKE : Awel, (*wacht even*) ik denk dat Kamiel mij niet graag meer ziet.

PELAGIE EN FLOR : Allé!!

ROZEKE : Neen, ik voel het, hij heeft geen oog meer voor mij, hij vindt mij niet aantrekkelijk meer.

PELAGIE : Zijt ge zeker ?

FLOR : Maar meiske toch, gij niet meer aantrekkelijk ? Ach, ik moet mij inhouden of...

PELAGIE : Ja Roos! Ge hoort het nu zelf, ge zijt een beetje jonger dan Flor en ge weet : een oude bok...

ROZEKE : Ge gaat me toch geen groen blaadje meer noemen, zeker.

FLOR : (*Lacht*) Och, misschien een beetje afgeschenen, maar toch, ge moogt er nog zijn, zulle.

ROZEKE : Voor u wel, maar voor Kamiel niet meer.

PELAGIE : En waarom denkt ge dat ?

ROZEKE : Ach, ge voelt dat, 's morgens ziet hij me niet meer zitten, ik ben precies lucht voor hem. Ik kan er geen gesprek meer mee voeren, hij duikt in de gazet. Als 't voetbal is op de tv, zit ik of sta ik in de weg, dan mag ik hem niet aanspreken. En dan gij, met uw duiven... ik vind het goed dat hij een hobby heeft, maar toch niet altijd van 's morgens vroeg tot 's nachts, hé. Ik heb zelf niets meer aan mijn zondag!

FLOR : Niet overdrijven, hé Roos. Dat kan eens gebeuren, maar toch niet altijd, hé.

PELAGIE : Onze Nest zaliger, die speelde ook met de duiven maar (*luider*) véél méér met mijn voeten! Op een keer vroeg ik aan hem of dat zijn duiven veel pluimen verloren en hij zei : ja, soms wel. Nest, zei ik, ik wist niet dat gij rosse duiven op uw kot had. Hij kreeg een kop zo rood als heur haar!

ROZEKE : Gij zijt toch nooit iets te kort gekomen, hé Pelagie.

PELAGIE : Ros haar niet, neen! Nogal goed dat hij goei duiven had en d'er een cent mee kon verdienen, 't was anders niet waar geweest, ik had hem anders met zijn rosse in 't kot opgesloten.

FLOR : Wat ge nu zegt, dat heb ik nooit geweten.

PELAGIE : Och, zoiets zegt ge niet, ze heeft ondertussen zelf ook al heel wat pluimen verloren. Hij was niet slecht voor mij en een ander heeft er maar plezier in.

Maar ze beseffen niet dat er bij hen misschien ook een kat of een kater op de voorhof zit.

FLOR : Zeg eens, Roos, maar met op die duiven te letten doet de Kamiel toch niets verkeerd.

ROZEKE : Tot één uur 's nachts, Flor! Zijn dat dan nachtvluchten, of wat ?!

FLOR : In 't duivenlokaal heeft hij alleszins niet zo lang gezeten. "Hij had een afspraak", zei hij. Hij moest nog iets regelen.

ROZEKE : Jaja, iets regelen...

FLOR : Gij denkt toch niet dat de Kamiel... kom, hé zeg, dan zou ik het toch wel weten, zeker. *(Licht)* De Kamiel!!

ROZEKE : Neen! Ik weet niet, 't zou toch kunnen, hé... Ge leest zoveel in de Story.

PELAGIE : Maar da's alleen bij P.V.'s.

FLOR : B.V.'s!

PELAGIE : Neeneen, P.V.'s : prutsventjes!

(Drinken alle drie tegelijk hun borrel uit)

PELAGIE, FLOR, ROZEKE : Nog één.

ROZEKE : *(Zucht)* 't Zou zo schoon geweest zijn, Sint-Valentijn, onze huwelijksverjaardag, de verjaardag van onze Valentijn. Ik had een verrassing gepland, maar 't zal niet mogen zijn. Eerst ging het niet goed en wij maar proberen... en dan had Kamiel eens een romantische bui, hij had selder gegeten, 't was er wel uit een doosje, maar 't heeft goed gedaan. Ik geraakte eindelijk in verwachting van onze Valentijn. Hij woog nog wel vier kilo!

FLOR : Hoe dat een mens dat in zijn lijf krijgt, hé!

PELAGIE : D'eruit hé manneke, d'er in is geen probleem, maar ja, waar zoudt gij dat geleerd hebben ?

FLOR : Hé, ge moet mij niet onderschatten, hé!

PELAGIE : Ha, ge kunt dan nog iets anders dan biersteken! *(Licht)*

ROZEKE : Onze Kamiel, ik zag hem zo graag dat ik hem zou opgegeten hebben, en nu ... nu heb ik spijt da'k het niet gedaan heb. *(Al een beetje dronken)* Ik ben bijna zeker, hij heeft er één zitten. *(Giet nog een borrel in)* Ik ga mij verdrinken.

FLOR : Roos! Dat kunt ge toch niet doen!

ROZEKE : Mijn verdriet, bedoel ik.

FLOR : Ge moet niet altijd 't ergste denken.

PELAGIE : *(Ook een beetje dronken)* Bah ja, dat kan nog af geraken. En als ge u niet kunt houden, pak dan uw valies, ge kunt altijd bij mij terecht.

ROZEKE : Niks van! Hij kan gaan, en ik ... -de sloor- ... ik had het moeten weten.
(Windt zich op) ...De bedrieger!... De...

PELAGIE : De charlatan! De meeneemprofiteur!

FLOR : Nu is 't genoeg, zolang er geen bewijzen zijn, moet ge zwijgen! Volgens mij zijt ge helemaal verkeerd.

PELAGIE : *(Staat recht)* Flor, gij weet niet hoe een vrouw dat aanvoelt.

ROZEKE : Weet gij wat ik voel ?

PELAGIE en FLOR : Nee!

ROZEKE : Dat ik genoeg heb. *(Legt hoofd neer op tafel)*

PELAGIE : *(Gaat haar jas aandoen)* Blijven oefenen, meisje, blijven oefenen. Ik ben weg, ge weet het, hé frikadelleke, als ge't nie meer ziet zitten komt ge naar Pelleke. *(Gaat af langs keuken)*

FLOR : *(Probeert Rozeke wakker te schudden)* Roos, Rozeke...

ROZEKE : *(Heft hoofd even op)* Och Flor, ik voel mij misselijk.

FLOR : 't Is misschien niet de juiste moment, maar heu... moet ik hier nog iets afzetten ?

ROZEKE : *(Mompelt)* Nen bak gini.

FLOR : Nen bak gini ?

ROZEKE : Meer zal ik hier toch niet moeten verwachten.

FLOR : *(Zijn frank valt)* Ah ja, leven van liefde en ... *(Gaat af langs achterdeur keuken en komt even daarna op met een bak om via de hall naar de kelder te gaan)*

ROZEKE : *(Tilt hoofd even op, net voor hij verdwijnt)* Flor, gij laat mij toch niet vallen, hé.

FLOR : Zijt maar gerust, Rozeke. *(Gaat af naar kelder, dan hoort men een lawaai en geroep van jewelste, Flor is met bak en al van de keldertrap gevallen)*

ROZEKE : *(Schrikt op)* Flor, Florreke! *(Wankelt recht)* Och, nu heb ik u laten vallen, ik kom, Flor, maar ge moet nog wat tijd hebben. *(Af kelder)*

(Na een poosje komt Kitty langs de achterdeur binnen. Kitty is de buurvrouw, 'n overdreven opgedirkte dame, kortgerokt met een hevige kleur en een even opvallend kapsel).

KITTY : Oehoe! Volk! Oehoe! Roos! Rozeke! *(Hooft een geluid dat van de haldeur komt, gaat er op haar tenen naar toe, doet de deur stilletjes open en hoort de volgende dialoog)*

ROZEKE : Flor, jongen toch, zo zal dit niet gaan, hé vriend, ik sta nog een beetje te wankel op mijn benen. Leg uw armen rond mij en ik trek ... ho, niet te bruut, ik kan u niet houden.

(Kitty trekt de meest ongeloofelijke gezichten)

FLOR : Ho, pas op, ge trekt alles uit elkaar!

ROZEKE : Ge kunt op zijn minst een beetje meewerken, straks liggen we alletwee met een verrekking in bed.

FLOR : *(Lacht)* Dat zou wat zijn, hé Rozeke. Wij met twee.

KITTY : Allé, die Roos! En op hare leeftijd!

ROZEKE : Wacht, ik zet mij op mijn knieën, gij pakt mij bij de hals en we proberen zo recht te komen. *(Roos en Flor proesten het uit)*

FLOR : Dat standje hadden we nog niet gehad.

FLOR en ROZEKE : Eén twee hup, één twee hup.

ROZEKE : Voilà, we zijn er, de rest kuis ik straks wel op. Een mens zou er terug nuchter van worden.

KITTY : Opkuisen ! Dat is nog erger dan een kanarievogel! Die smost ook met zijn zaad. Wat heeft die boerin met haar rolletjes meer dan ik ? *(Roept dan in de richting van de kelderdeur)* Zég, gaat dat daar een beetje ?

ROZEKE : Ssst. Ik hoor iets!

KITTY : Awel!

ROZEKE : Ha, gij zijt het Kitty, we komen!

KITTY : Dat heb ik gehoord! (*Gaat in afwachting in het salon zitten en steekt met veel allures een sigaret op*) (*Na een poos komen Flor en Rozeke uit de kelder, Flor heeft er blijkbaar alleen wat schaafwonden en een blauw oog aan over gehouden, ze gaan bij Kitty in het salon zitten*) Ha zo, 't is geen melkboer hier, 't is den brouwer. Ja mannekes, en op jullie leeftijd ... da's harde S.M.

ROZEKE : 't Is niet hetgeen ge denkt, Kitty, Flor kreeg een draainis en viel van de trappen de kelder in en kreeg dan nog eens een volle bak over hem.

KITTY : Dat heb ik ook gehoord. Ik zal het maar geloven, zeker. In dat geval ziet hij d'er nog heel goed uit. Zeg, hebt gij hier geen asbakje of moet ik het op de grond doen ?

ROZEKE : Kitty, dat doet ge niet!

KITTY : 't Is maar om te plagen, zeker, een vrouw met mijn standing. (*Kijkt naar de tafel*) Zeg eens, ge zijt toch niet aan de drank geraakt ?

ROZEKE : Pffft, voor dat ene borreltje, waarom aan de drank ?

KITTY : Ik weet zo niet, misschien voor een verloren liefde... ?

ROZEKE : Weet gij iets meer, Kitty ? Oei, ik krijg weer een draainis! Vooruit, zeg op, gij weet iets meer.

KITTY : Valt dit op ?

ROZEKE : Toe Kitty, zeg op.

KITTY : Ik weet alles van uwen Kamiel.

ROZEKE : Is 't waar ? Moet ge eens drinken?

KITTY : Als ge nog een borrel hebt ...

FLOR : Dat begint hier te kloppen als een hamer, die buil is dikker dan mijn adamsappel.

ROZEKE : (*Geeft Kitty iets te drinken*) Ik zal u straks verzorgen, hé Flor, maar eerst Kitty. Allé zeg het nu, wat weet ge van Kamiel ?

KITTY : Ha, evenveel als gij hé, ik ben daarnet Pelagie tegengekomen, en ik dacht : daar moet ik meer van te weten komen. Tja, ge hoort er tegenwoordig meer van, een man op leeftijd met nog iets jong ... Gij zijt ook niet meer van de jongsten, hé Roos.

FLOR : Tja, 't is een beetje de natuur.

ROZEKE : Zeg eens, achter wie staan jullie eigenlijk ?

KITTY : Volgens mij heeft het allemaal te maken met sex-appeal.

ROZEKE : Met watte ?

KITTY : Awel, uw voorkomen, uw présence, aantrekkelijk zijn.

ROZEKE : En gij vindt dat ik dat niet heb ?

KITTY : Om eerlijk te zijn Roos, nee, gij hebt dat niet. Allé Flor, wie valt er hier van ons tweeën het meest op ?

FLOR : Opvallen doet gij zonder twijfel, ik krijg er steken van in mijn buil.

ROZEKE : 't Is geen eerlijke concurrentie hé, gij zijt heel wat jonger!

KITTY : Dat komt daar niets bij doen. (*Drinkt borrel uit en steekt met grote elegantie nog een sigaret op, staat uitdagend recht*) Hebt ge dat gezien ?

ROZEKE : Wat gezien ?

KITTY : Zien jullie dat niet ? (*Blaast rook met kleine wolkjes de lucht in*) Wat is dat ?

FLOR : Den Oriënt-Express!

KITTY : Ik hoor het, jullie zien de elegantie er niet van. Rozeke, zien en gezien worden, da's de boodschap.

FLOR : En wat zegt uwe Valère daarvan ?

KITTY : Die heeft niets te zeggen! (*Staat op*) Rozeke, ge bekijkt het maar, hé kindje, als ge mij nodig hebt... ge weet mij wonen.

ROZEKE : Zéér zeker!

(Kitty gaat af langs achterdeur)

FLOR : (*Staat ook recht*) Ik ben ook weg, Rozeke, als ik bij iedere klant zo lang blijf hangen vandaag , dan zal er van mijn ronde niet veel terecht komen.

ROZEKE : Zeker niet als ge overal van de trappen gaat vallen. Zeg Flor, ik ging u nog verzorgen.

FLOR : Laat maar zo, dat doet de volgende klant wel. Daarbij, ge hebt werk genoeg met uzelf. (*Gaat richting achterdeur*) Roos, ik zal de rest op de hoogte houden, hé ik bedoel : hou mij op de hoogte hé. (*Gaat af*)

(De telefoon rinkelt)

ROZEKE : *(Neemt de hoorn op)* Hallo, De Kimpe. Pardon ? Wie ? Mevrouw Persijn ?! Hoe; 't is voor mijn man ? Ha zo, hij had u zondag twee nummers gegeven... neen, madame, dat is die van zijn werk !... Ja, dat zal een vergissing zijn! En heu... ge kunt het niet met mij doen... Ha neen, da's een domme vraag hé... En ge kunt nu niet meer zeggen ?! Dan moet ge het andere nummer bellen als ge hem privé wilt spreken... Ja, nog een goeie dag. *(Haakt in, verstomd)* Tot ziens, zei die... wat een pretentie... Haha, madame Persijn...! Madame Venijn zeker!! *(Twijfelt en gaat dan naar de kast)* Zou 'k het doen ?... Misschien dat Kitty dan toch ... *(Trekt schuif open en haalt er een pakje sigaretten uit, doet ze open en neemt er één uit. Steekt ze onhandig in haar mond en paradeert ermee heen en weer. Steekt ze aan, probeert net als Kitty kleine kringetjes te blazen, om dan in een hoestbui te eindigen)* Ik ben precies de straat aan 't doen. Neen, Kitty, da's niks voor mij, meisje. *(Er wordt aan de deur gebeld)* Dat is iemand die hier niet bekend is, hier komen ze gewoonlijk langs de achterdeur. *(Gaat af langs hall en komt terug binnen met een juffrouw)* Dus... gij komt hier niets verkopen ?!

LEENTJE : Neen, mevrouw, mijn naam is Persijn, Leen Persijn, gelijk ge wilt. Heeft hij echt nog niets over mij verteld ?

ROZEKE : *(Geschrokken en in de war)* Dus gij zijt... gij zijt dus die...

LEENTJE : Ha hij heeft dan blijkbaar toch iets over mij verteld. De stiekemer, tja hij zou me anders nooit naar hier sturen. Hij wou het nochtans verzwijgen.

ROZEKE : Hij, heu... hij heeft het niet zo rechtstreeks verteld. Ik... heu... ik had een vermoeden *(Duidelijk in de war)* En hij heeft u naar mij gestuurd! Gij beseft toch wel wat een risico dat gij neemt, ik zou u zo kunnen wurgen!

LEENTJE : Wurgen ?! Overdrijft gij niet een beetje ?

ROZEKE : Hebben ze u al eens laten vallen voor die veel jonger is ?

LEENTJE : Niet dat ik weet.

ROZEKE : Wacht maar, hij zal u ook nog wel dumpen!

LEENTJE : Dat meent ge niet! We willen ons verloven.

ROZEKE : Ha, is dat spelletje al zo lang bezig ? Ik had vermoedens maar het komt toch nog heel hard aan en gij zijt nog zo jong. *(Begint zich op te winden)* Och, die profiteur... die macho, als ik die kinderverkrachter in mijn handen krijg, hé...!